

Пропозиції
Міністерства розвитку громад, територій та інфраструктури України

до проєкту Закону України

«Про внесення змін до статті 21 Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» щодо підвищення ефективності управління активами»

внесений Кабінетом Міністрів України

реєстр. № 11009 від 12.02.2024

готується до першого читання

1. Підтримується із зауваженнями.

2. Законопроєктом передбачено доповнити новою частиною дев'ятою статтю 21 Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» (далі – Закон):

абзацом другим частини дев'ятої статті 21 пропонується встановити, що «управління активами, в тому числі майном санаторно-курортного напрямку, на які накладено арешт у кримінальному або позовному провадженні чи у справі про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, для забезпечення потреб держави та реабілітації військовослужбовців, у тому числі звільнених з військової служби внаслідок захворювання, пов'язаного з виконанням обов'язків військової служби, ветеранів війни»;

абзацом п'ятим частини дев'ятої статті 21 запропоновано «необхідність застосування зазначеного порядку визначається за наявності хоча б однієї з таких обставин: розміщення внутрішньо переміщених осіб з метою виконання державних соціальних програм держави; забезпечення військовослужбовців та членів їх сімей жилими приміщеннями; проведення реабілітації військовослужбовців, у тому числі звільнених з військової служби внаслідок захворювання, пов'язаного з виконанням обов'язків військової служби, ветеранів війни; забезпечення готовності органів державної влади до виконання заходів із захисту суверенітету держави та її обороноздатності, завдань цивільного захисту особливий період, зокрема у період дії режиму воєнного стану».

Натомість, Законом не визначено поняття «потреби держави». Крім того, абзаци другий та п'ятий частини дев'ятої статті 21 не узгоджуються між собою в частині їх напрямів та застосування, зокрема абзац другий частини дев'ятої статті 21 не містить потреб щодо: розміщення внутрішньо переміщених осіб з метою виконання державних соціальних програм держави; забезпечення військовослужбовців та членів їх сімей жилими приміщеннями; забезпечення готовності органів державної влади до

виконання заходів із захисту суверенітету держави та її обороноздатності, завдань цивільного захисту в особливий період, зокрема у період дії режиму воєнного стану.

З огляду на вказану неузгодженість Законопроект потребує доопрацювання в частині визначення поняття «потреби держави» або приведення між собою у відповідність абзаців другого та п'ятого частини дев'ятої статті 21.

Також, абзац другий частини дев'ятої статті 21 пропонуємо після слів «може здійснюватися шляхом його передачі» доповнити словами «в управління».

Водночас, доцільно чітко зазначити, що активи до яких застосовуватимуться норми Законопроект, оскільки статтею 21 Закону визначено управління рухомим та нерухомим майном, цінними паперами, майновими та іншими правами, однак потреби та обставини застосування зазначеного Законопроект, в тому числі як зазначено Пояснювальною запискою до Законопроект, можуть відноситись виключно до нерухомого майна з метою задоволення життєво-необхідних та соціальних потреб, а також нерухомого та рухомого майна для забезпечення готовності органів державної влади до виконання заходів із захисту суверенітету держави та її обороноздатності, завдань цивільного захисту в особливий період, зокрема у період дії режиму воєнного стану.

В абзаці дев'ятому частини дев'ятої статті 21 з метою чіткого визначення органу, який здійснюватиме процедуру повернення активів у встановленому Законом порядку після слів «припиняється та активи підлягають поверненню» пропонуємо додати слова «, що здійснюється Національним агентством».

Слід зауважити, що існують ризики щодо здійснення необґрунтованих витрат державного бюджету та витрат суб'єктів господарювання державного сектору економіки оскільки, Законопроект не визначено механізм компенсації вартості витрат здійснених управителем майна за період перебування активів в управлінні щодо управління активами, в тому числі невід'ємних поліпшень, ремонтів, капітальних ремонтів, реконструкції та реставрації, тощо, у разі припинення управління активами та необхідності їх повернення.

Крім того, Законопроект не визначено питання щодо заборони відчуження управителем активів переданих в управління.

Одночасно, частиною третьою статті 21 Закону визначено:

«Управління активами, зазначеними у частині першій цієї статті, здійснюється на умовах ефективності, а також збереження (за можливості - збільшення) їх економічної вартості. Управитель має право на плату (винагороду), а також на відшкодування необхідних витрат, зроблених ним у зв'язку з управлінням активами, що відраховуються безпосередньо з доходів від використання прийнятих в управління активів. Управитель не має права відчужувати активи, прийняті ним в управління».

Отже, нова частина дев'ята статті 21 потребує узгодження із частиною третьою статті 21 Закону в частині здійснення компенсації щодо здійснених витрат та заборони відчуження управителем активів переданих в управління.

Віце-прем'єр-міністр з відновлення
України – Міністр розвитку громад,
територій та інфраструктури України

Олександр КУБРАКОВ